PROVINCIAL LIBRARY ...TOBA

БОРОТЬБА МАЙНЕРІВ ПРОТИ ЗРАДНИКІВ І ВИЗИСКУВАЧІВ.

(Докінчення.)

Старика майнера, який страйкує вже 13 місяців, машина Луїса позбавляє останньої дрібки хліба. Адже-ж цего одного факту цілком вистарчає, щоб зрозуміти, наскільки Луїс, Капеліні й Ко. зацікавлені в тому, щоб майнері страйкували дружно, до побіди. Навіть вуглеві барони не рішились наложити свою лапу на касу допомоги страйкерам. А "лідери"? О, вони знають як треба допомагати мозолистим рукам ліпшої долі. Вони знають, що найліпша підтримка півголодним майнерам після 13 місяців страйку, це... голод. Вони знають!... Але коли-б ці зрадники хотіли успіху майнерському страйкові, то вони не підписували-б окремих дистріктових контрактів. Цікаво, що Луїс підписав окремі тимчасові контракти в Ілинойсі, Кензасі й Індіяні і т. д., то ці контракти не були одобрені страйкуючими майнерами. І не були вони одобрені тому, що машина Луїса й Фишвиха просто **не допустила дискусії й голосовання** по цему питанню. Майнерів загнано було під землю скебувати проти своїх же товаришів по юнії.

Це взірець, як Луїс, Фишвих і Ко. виконують волю тих, хто своїм потом і тяжкою підземною працею достарчає кожного року цим "лідерам" десятки тисяч доларів, сите життя, роскіш, брилянтові перстені й дорогі автомобілі. Правда, свій демократизм панове лідери практикували ще до страйку. Щоб триматися на президентському кріслі в Юнайтед Майн Воркерс оф Америка пан Луїс просто крав голоси в часі виборів. Це знали самі майнері й про це говорили на конференції. Наприклад Пет Тул про це сказав:

"Джан Л. Луїс ніколи не був вибраний президентом юнії (всі делегати закричали: "No!") тому, що він вибори в Александра Говата украв в 1922 році; він також украв вибори Джорджа Вайзея в 1924 році і так само украв вибори в Джана Брофея в 1926 році. Він (Луїс) запровадив режім Муссоліні в юнії. Режім різок, викидування з помешкань і терору широких мас".

Ну, як вам подобається такий "оборонець" майнерів? Як вам подобається такий президент робітничої орґанізації? І цей пан рішає долю соток тисяч працівників в Злучених Державах...

Але найкращий взірець робітничої демократії в робітничій орґанізації піддав Фарінґтон. Він був президентом 12-го дистрікту. Перш всего його спіймали на гарячім і він сам признався, що будучи президентом юнії, він діставав реґулярну "платню" від одної з вуглевих компаній. Це, розуміється, один із взірців "чесного лідера". Потім йде його безмежне нахабство і його подиву гідна "красномовність".

На одному майнерському мітінгу, окружений своїми "кулачними героями", Фарінґтон сказав:

"Я сміюся над тим, чи ви будете, або не будете голосувати. До того часу, поки я маю членську картку майнерської юнії в кишені, до того часу я буду президентом 12-го дистрікту".

І цей негідник був цілком правий. Він знав, що вибори в юнії — це тільки комедія. І він також знав, що дистріктових президентів вибірають не майнері, але Луїс, Капеліні, Фишвих і инша братія зрадників, які парадують як лідери й оборонці інтересів підземельних гризунів.

Підписування **окремих і тимчасових** контрактів в Ілинойсі, Кензасі, Індіяні й инших стейтах ставить одну частину юнії, що страйкує, проти другої, що скебує, скебує з волі Джана Луїса. Це ділить і деморалізує орґанізацію. Це вигідно не майнерам, але вуглевим баронам. Якже допомогти цему лихові? Конференція бачила тільки один вихід: інґнорувати окремі й тимчасові контракти Луїса. Проголосити страйк на полях проти цих "тимчасових угод". В додаток зробити все можливе, щоб втягнути в страйк робітників з коксових піль — не орґанізованих і зрадничо оставлених Луїсом в часі страйку в 1922 році.

Далі конференція рішила негайно і у всіх місцевостях приступити до ґенеральної чистки Юнайтед Майн Воркерс оф Америка.

А це значить: скликати зібрання всіх льокалів. Зробити ці зібрання вільними. Дати можливість всім майнерам свобідно висловити свою думку. Перевести нові вільні вибори секретарів і президентів льокалів. Потім скликати дистріктові конференції й також перевести вільні вибори, вибори чесних і стійких майнерів.

Таким способом кожна конференція сподіється викинути з юнії всіх ставлеників й льокаїв Луїса. Таким способом конференція рішила зібрати роздріблені й дезорґанізовані ряди Юнайтед Майн Воркерс оф Америка.

Луїс зі своєю бандою повинен уступити. Він не уступить добровільно. Боротьба з ним буде тяжка й затягнеться. Але все-ж таки "Lewis must go!"

І тільки вирівнявши пошарпані ряди юнійних майнерів, тільки притягнувши до себе неорганізованих майнерів, тільки викинувши корупційну й зрадничу машину Джана Луїса — **самим майнерам** вдасться створити міцну юнію, юнію, що спільними силами й чесним керовництвом зможе вірно стояти на сторожі майнерських інтересів — інтересів охорони життя, охорони праці, людських умовин, людського існування.

В. В.

ОКРУЖНИЙ З'ЇЗД ТУРФДІМ У ПІВНІЧНІМ ОНТЕРІО.

До відділів і товариств ТУРФДім у північнім Онтеріо.

Цим повідомляємо всі відділи, товариства й членство Товариства Український Робітничо-Фармерський Дім, що Другий Окружний З'їзд ТУРФДім відбудеться в днях 30. червня, 1. і 2. липня 1928 року в Українськім Робітничім Домі при розі вулиць Мавнтджой і Друга евню в Тіммінс, Онт.

Програма з'їзду.

1. Відкриття з'їзду.
2. Вибір верифікаційної комісії й провірення уповноважень делеґатів.
3. Вибір президії з'їзду.
4. Звіт Окружного Комітету.
5. Звіт делеґатів.
6. Вибір комісій: контрольної, орґанізаційної, освітньої, культурно-мистецької, пресової, маєтково-фінансової, резолюційної і скарг та зажалень.
7. Засідання комісій для обговорення всіх предложень і пропозицій.
8. Звіти і предложення комісій, дискусії над ними й ухвали.
9. Вибір Окружного Комітету.
10. Закриття з'їзду.

Як вибирати делеґатів:

Кожний відділ ТУРФДім і кожний відділ Жіночої Секції мають право висилати на з'їзд по одному делеґатові, чи делеґатці від кожних 25, або й менше членів, або членкинь. Відділ, що має більше як 25 членів або членкинь, має право висилати на з'їзд по одному делеґатові або делеґатці за кожних 25 членів або членкинь, або за частину того числа членів або членкинь.

Делеґатів від братніх орґанізацій щиро вітаємо.

Ми також закликаємо робітників із північного Онтеріо з таких місцевостей, де ще нема відділів ТУРФДім, а є лише відділи Робітничого Запомогового Товариства, щоб присилали своїх делеґатів на Другий Окружний З'їзд ТУРФДім.

Такі братні делеґати мають право дорадчого голосу, можуть забірати слово в дискусіях і в обговорюванню важних справ.

Присилайте, товариші робітники, своїх делеґатів, щоби спільно порадитись над будуччиною нашої орґанізації в північнім Онтеріо.

За Північний Окружний Комітет ТУРФДім:

Гр. Рубанець, голова. *Анна Смук, секретарка.*

ПРИСИЛАЙТЕ СТАРУ АДРЕСУ.

Коли переїздите з одної місцевости до другої або переноситеся з одного помешкання до другого, то не забудьте повідомити зараз нашу адміністрацію, аби змінила Вашу адресу. При цім не вистарчить подати тільки нову, але конче потрібно подати і стару Вашу адресу.

Куток робітничо-фармерської молоді

ЯК ЗАПОЧАТКУВАВСЯ РУХ МОЛОДІ.

Перші орґанізації робітничої молоді, про які ми знаємо, виникли в Австрії підчас революції 1848 року. В ці орґанізації входили ремісничі учні — найбільш пригнічена в той час частина працюючих. В головному місті Австрії — у Відні — ремісничі учні об'єдналися з метою дати спільними зусиллями опір майстрам.

Почалася революція й члени орґанізації були зараз-же захоплені загальною течією революційної боротьби. Вони брали жваву участь у боях на вулицях, на барикадах Відня, готували й приносили на барикади амуніцію. Після того, як революцію тут було задевлено, багатьох молодих революціонерів замучено й забито, багатьох засаджено за грубі мури тюрем. Так у кривавій боротьбі зародився рух молоді.

Минуло мало не півстоліття, поки юнацький рух відродився знову, вже у звязку з величезним зростом другого робітничого Інтернаціоналу. Скрізь по всіх країнах висуваються три основні завдання юнацького руху: перше — боротьба проти мілітаризму, друге — боротьба за поліпшення стану молодих робітників на підприємствах, третє — саморозвиток, культурно-освітня діяльність в самих орґанізаціях.

Бельгія, невелика країна з сильно розвиненою промисловістю, з її напруженою в той час боротьбою робітників проти буржуазії та буржуазної держави, — Бельгія стала колискою сучасного руху робітничої молоді. В країні, де військо нераз виступало проти робітників, що страйкували, пролетаріят вирішив виховати нове покоління, що не буде стріляти в своїх братів. Спілки "Молодої Ґвардії", засновані у Бельгії з молодих робітників, що мусили йти до війська, швидко зростали й ширилися по всій країні. Вони боролися проти війни, при якій капіталістична держава має постійне військо, яке посилає то на те, щоб придушити робітничі повстання чи страйки, тоб-то посилає на так званих "внутрішніх ворогів", то на завоювання й поневолення інших народів, чи для захоплення у сусідських держав земель. "Молоді Ґвардії" випускали відозви, часописи і летючки до новобранців і вели соціялістичну пропаґанду у самому війську.

В Німеччині спілку молоді було засновано 1904 року. Після того засновано спілки в Угорщині, Чехії, Франції, Голяндії, Італії, Австрії, Анґлії, Еспанії і інших країнах.

ВСЕСОЮЗНИЙ З'ЇЗД КОМСОМОЛУ.

В першій половині травня відбувся в Москві 8-ий з'їзд Всесоюзного ленінського Комуністичного Союзу Молоді, радянської орґанізації молоді, що нараховує у своїх рядах коло два міліони членів. З'їзд присвятив велику увагу праці комсомолу в радянському соціялістичному будівництві та звернув пильну увагу на культурне виховання молоді.

Дня 10. травня з великим докладом перед зїздом виступив тов. Шацкін, делеґат комсомолу в Комінтерні Молоді. Він на вступі промови зазначив, що незадовго відбудеться міжнародній конґрес Комінтерну Молоді, на якому будуть обговорюватися не тільки програмові, але й тактичні питання революційного юнацького руху.

Докладчик зазначив, що з розвитком капіталісничної раціоналізації, в капіталістичних країнах зростає активність молоді в політичній й економічній боротьбі.

Про зріст революційности серед молоді свідчить криза меншовицького інтернаціоналу молоді, а так само зріст опозиції в буржуазних юнацьких орґанізаціях. На жаль праця в цих орґанізаціях комсомолу провадиться дуже слабо, "настільки слабо, що ми не знаємо, що робиться в буржуазних орґанізаціях молоді. А ці орґанізації охоплюють міліони хлопців і дівчат" — каже Шацкін.

Далі промовець каже:

"Перед комсомолом капіталістичних країн стоїть завдання більшого охоплення робітничої молоді. Для цего необхідно підприняти кроки. В орґанізаційній праці — творення й зміцнення гуртків, перегляд лінії в питанню про так звані звязкові орґанізації (трейд-юнії, спортові й ин. орґанізації — через які є звязок з масами); пожвавішання життя комсомолу, пристосування масової праці до здорових вимог життя і психольоґії молоді. В нашому комсомолі мало юнацького, що давало-б притягаючу силу для молоді.

Треба ширше розвинути культурно освітню працю. Не можна віддавати її в руки буржуазних і соціял-демократичних юнацьких орґанізацій.

Питання про орґанізаційні форми на Заході стоїть инакше і має багато більше значіння, чим в С.Р.С.Р. В Радянському Союзі комсомол при правильній політиці має повну можливість втягнути у свої ряди більшість робітничої молоді. В капіталістичних країнах більшість молоді і матеріяльно й морально придушена ворогом, який там значно сильніший за нас.

Тимчасом по цему питанню Комінтерн Молоді на другому конґресі став на мильну точку погляду, переносячи механічно досвід праці нашого (радянського) комсомолу в цій галузі на Захід.

Таким робом ініціятиву будування містків, що лучили-б комсомол з масами, ми віддали в руки ворогові. Ця постанова другого конґресу повинна бути тепер основно переглянена. Треба взяти рішучий курс на створення своїх секцій і ґруп в трейд-юніях, культурних і спортових орґанізаціях, до яких робітник йде скорше, ніж безпосередньо до комсомолу.

Прикладом невмілого використування комсомолом орґанізаційного впливу на робітничу молодь через вже існуючі "мости" — є ненормальні взаємовідносини німецького комсомолу з юнґштурмом (німецька спортова орґанізація молоді), які дивляться одна на другу як на конкурентів.

Найбільшим недостатком союзної (комсомольської) праці в капіталістичних країнах — це цілковита неувага їх серед селянської молоді. Докладчик пропонує творити секції в існуючих селянських орґанізаціях, а де їх нема — орґанізувати окремі селянські союзи молоді й через них здійснювати свій вплив на революційний селянський молодняк".

Дискусія над докладом Шацкіна.

Над докладом тов. Шацкіна вивязалася широка дискусія. Деякі промовці, що взяли участь в дискусії, закидали Шацкіну, що багато сказав про те, як в капіталістичних країнах молодь покидає ряди соціялістичних орґанізацій, але чи вступає вона в комсомол і що робить КІМ, щоб втягнути ту молодь до комсомолу, — він нічого не сказав.

Потім инші промовці підкреслювали, що КІМ (Комуністичний Інтернаціонал Молоді) маючи поважний досвід праці в орґанізуванні молоді в капіталістичних країнах, не використав цего досвіду як слід, а в наслідок цего такі прекрасні форми орґанізації, як юнґштурм в Німеччині, не виходять за межі національних рамців. Промовці предкладають поширити цей досвід, а також щоб всесоюзний комсомол взяв шефство (опіку) над юнґштурмом в Німеччині й подібними орґанізцаіями в инших країнах.

Зачеплено було питання про фізичну культуру в робітничих орґанізаціях молоді капіталістичних країн. Промовці зазначували, що й тут зроблено мало. В комсомольських секціях КІМ'му просто відмахуються від праці в спортових орґанізаціях. Тут Комсомол значно відстає від соціял-демократичних орґанізацій молоді, які наладнали в спортових орґанізаціях свою фракційну працю.

Після дискусії, тов. Шацкін, в кінцевому слові відповідав на закиди і відзначив високий культурний рівень дебати. Позитивне в цих дебатах не тільки те, що промовці отверто критикували недостатки чи похибки проводу в юнацькому русі, але й те, що учасники дискусії порушили пекучі питання проці КІМ'у в ріжних країнах.

ПЕРШИЙ СОЦІЯЛІСТИЧИЙ КОНҐРЕС МОЛОДІ.

До 1907 року поодинокі національні спілки не були поміж собою звязані. Дякуючи енерґійній роботі Карла Лібкнехта, 1907 р. в місті Штутґарті було призначено скликання першої міжнародньої конференції робітничої молоді; вона мусіла припасти на час скликання конґресу II-го Інтернаціоналу.

На конференцію робітничої молоді прибуло 19 делеґатів від 13 спілок. На голів з'їзду вибрано К. Лібкнехта (Німеччина) й Бадера (Швайцарія).

На порядку денному стояло три питання: 1. Освітня робота (соціялістичне виховання), 2. економічна боротьба і 3. протимілітаристична боротьба.

Основна заслуга цієї конференції полягає в тому, що на ній було ухвалено єдиний проґрам соціялістичних спілок молоді. Конґрес вперше висунув читке завдання для орґанізації юнацтва: підготувати робітничу молодь до клясової боротьби. Цього можна досягнути соціялістичним вихованням молоді в їхніх власних орґанізаціях. "Соціялістичне виховання за допомогою преси, освітніх шкіль, курсів і т. д., це тільки частинка. Його треба доповнювати дійсною працею і боротьбою. Боротьба сама по собі це найкращий спосіб виховання".

В галузі економічних вимог було висунуто головні домагання (заборона праці підлітків до 16 років, шестигодинний робочий день для підлітків віком до 18 років).

Карл Лібкнехт зробив блискучу доповідь про протимілітаристичну боротьбу. — Подбаємо про те, щоб міжнародній юнацький рух відограв поважну ролю в справі антимілітаристичної боротьби — закінчив він свою промову.

Постанови Штутґартського конґресу стали за основну канву, що по ній розвивався міжнародній юнацький рух аж до 1919 року, коли було заложено підвалини Комуністичного Інтернаціоналу Молоді.

Працюючи в літі, не забувайте про свою пресу. Коли Ви нічого не зробили для неї в місяці травні, то зробіть зараз. Постарайтеся, щоб Ваша травнева ліста була заповнена.

ДЖЕК ЛОНДОН.

ЛЮБОВ ДО ЖИТТЯ

(Продовження.)

Ґрунт у долині був насичений водою, бо густий мох набирався мов губка і затримував воду при самій поверхні. Що-кроку ця вода порскала йому з-під ніг і раз-у-раз за чоботом щось цвикало, ніби мох знехотя пускав ногу. Він шкандибав з грудки на грудку, вступав у сліди свого товариша, перебирався через кам'яні острівці, що виступали серед цього моря моху.

Хоч і зостався сам, але не зблукав. Знав, що ще далі і він прийде туди, де ростуть кволі ялинки й малі та миршаві сосни понад малим озером. Це — titehinniehilie, що місцевою мовою має означати "країна дрібного очерету". А до озерця біжить струмок з прозорою некаламутною водою. Там, коло його, росте очеретяна трава — це він добре пам'ятає — а стовбурів нема. Він ітиме вздовж його аж до першого джерела; там передасться через межиріччя, попростує до початку другого струмка, що тече на захід. Його течією йшовши, дістанеться він до річки Диз і тут знайде схованку під перекинутим човном, приваленим купою каміння. А в тій ямі будуть набої до його порожньої тепер рушниці, вудки, волосня, волочок, одно слово, — все, що потрібне, щоб убивати й здобувати їжу. Ще там буде борошно — небагато, шматок свинини та дещиця бобу.

Бил його там виглядатиме й потім вони подадуться на веслах річкою Диз на південь, до Великого Ведмежного Озера... І через це озеро на південь, усе на південь до Мекензі. Далі на південь та на південь вигрібатимуться вони, і зима марно гнатиметься за ними; слід за човном братиметься кригою, й дні покоротшають та похолоднішають, а вони все плистимуть лиш на південь, до теплого пункту Годсонової Компанії, — там ростуть високі й щедрі дерева, а їжі — без кінця, без міри.

Такі були мрії в чоловіка, що так тяжко посувався вперед. Важко було йому силувати своє тіло, і так само важко було перемагати й думки, щоб вірити, що Бил його не кинув, що він запевне чекає на нього коло тієї схованки. Він мусів думати так, бо инакше йому лишалось лягти й умерти. І поки неясне сонячне коло котилось поволі до північного заходу, він не раз перейшов думкою свою путь на південь, разом з Билем тікаючи від зими, що насувалась їхнім слідом. І смакував їжу з схованки та їжу на станції Годсонової Компанії, і так багато разів.

Він оце два дні нічого не їв, а вже довгий час недоїдав. Він часто ставав, зривав білі ягоди з моху, клав їх у рот, жував і ковтав їх. Це було насіння у водявій оболонці, терпке та гірке на смак. Він знав, що воно було не травне, проте жував його терпляче, з надією, більшою за свідомість і досвід.

О дев'ятій годині збив він собі пальця об кремінь і з утоми та з слабости заточився й упав. Перележав на боці якийсь час тихо. Тоді звільнив плечі від ремінців, насилу-силу підвівся й сів. Помалу западав присмерк, але було ще не темно і він почав видирати клапті сухого моху. Нагромадивши його купою, розпалив багаття — воно ледве жевріло й куріло — і приставив до його бляшаного казанка, щоб зварити воду.

Розгорнув свій клунок, і перша справа була порахувати сірники. Їх було шістдесять і сім. Щоб було певніше, він перелічив їх тричі, тоді поділив на кілька купок і загорнув у намащений папір. Одну пачку поклав до свого порожнього кисету, другу за підшивку свого старого капелюха, а третю сховав за пазуху на грудях. Скінчивши це, опав його панічний жах, і він знов порозгортував і поперелічував сірники. Їх було таки шістдесять і сім.

Він розклав своє мокре взуття біля вогню. Його мокасини були якесь мокре дрантя. Вовняні панчохи де-не-де продерто було наскрізь, а ноги потруджено й покривавлено. Коло кісточки на нозі смикало, він її оглянув. Опух набряк завбільшки з коліно. Він одірвав довге пасмо з одної ковдри й міцно обмотав ним суглоб. Тоді понадирав іще кілька пасом і пообвязував ними ноги. Це мало йому бути замісць мокасинів і панчіх разом. Далі напився гарячої води з казанка, закрутив свого годинника й загорнувся в укривала.

Спав мертвим сном. Біля півночи запала коротка пітьма — і швидко зникла. Сонце зійшло на північному сході, заховане по-за сірими хмарами: отже тільки розвиднилось.

О шестій годині він прокинувся, тихо лежучи на спині. Подивився на сіре небо й почув, що голодний. Підвівшись на ліктеві, він здригнувся від голосного пирхання й побачив самця карибу, що на його видивлявся з жвавою цікавістю. Тварина стояла недалеко, стіп зо п'ятдесять від його, і от раптом йому в уяві зашкварчав і засмажився на вогні шматок смачної оленини. На-осліп схопив свою ненабиту рушницю, одвів собачку й потягнув за гачок. Самець хропнувши, стрибнув геть, і його ратиці гуркотіли, вибиваючи об кам'яні виступи.

(Далі буде.)

Не забувайте про пресовий фонд одинокої української робітничої газети в Канаді — "Українських Робітничих Вістей"!

В МОЛОДІ НАШЕ МАЙБУТНЄ!

Не забудьте передплатити для своїх дітей місячний журнал

"СВІТ МОЛОДІ"

що виходить у Вінніпеґу і друкує приступні для молоді статті, вірші, оповідання, забави, загадки, а особливо звертає увагу на належне виховання робітничо-фармерської молоді.

Поширюйте вістку про цей журнал! Збирайте нові передплати!

На цілий рік передплата виносить тільки 50 центів.

Поодиноке число 5 ц.

Замовлення з грішми посилайте на таку адресу:

THE YOUTH'S WORLD
Pritchard & McGregor Sts.,
Winnipeg, Man.